Kui temma nüüd sure himmo pärrast lambide perra nakkap hölli teggema, sis tullewa weel ennamb soe, katte, kolme wersta ma pääst ka weel mannu, lähwa wärrajast sisse, nink jähwa nisammote kinni. Kui sis rahwas tullewa kaema kas keage om sisse lännu nink löidwa neid sis nemma neid nuiega kolus löwa ilma et nemma pelgawa et soe wasta pandwa. Üts mees woip ni kawwa ust piddada et temma kinni ei karga.

Egga üts woip ärramoista et se hä nouw om sut kinniwotta ilma et innimisse ei se man üts hädda saap, ja ennamb waiwa ei olle ka paljo man, nink kui temma korra perrast om tettu sis saisap temma ka monni hä ajastaig. Päle se woip ka terwe külla kokko lüwwa mannu weddada mes waja om nink nida saap aid hölpsaste tettu.

Tütre kaibdus emma perra.

Mel. Hinterm Meeres Strande u. s. w.

1.

Hawwan hengat sinna
Armas emmaken!
Sul om rahho, minna
Tunne söämen
Löpmatta iks waiwa,
Ikke murrega,
Ikke ööd nink päiwa
Maable surmaga.

2.

Sinna ollet minno
Kaswatanu kül;
Ent kes kaep minno
Eddispäidi weel.
Kes me norust kaitsap
Emma armoga,
Kes mo ecst nüüd saisap
Kui ma ütsinda.